

DISSERTATIO EPISTOLARIS.

VIRO ILLVSTRI
IOANNI SAMVELI NOB. DOM. DE BERGER

S. P. D.

PAVLVS GOTTLIEB VVERLHOEIVS.

Quum nuper tam felici mihi esse contingeret, vt Cellis apud TE per horulas aliquot versari, tuæque & humanitatis, & doctrinæ, & experientiæ, & bibliothecæ splendidæ thesauros admirari, atque in meos vsus vertere liceret; communicasti, inter alia cimelia, mecum volumina priora duo rarioris adhuc in Germania operis, cuius tertium iam prodiiisse cum gaudio comperi, *actorum societatis Edinburgensis medicorum. (medical essays and observations revised and published by a society of Edinburgh. 1733. 1734.)* Maximas eo nomine gratias ago, quod eius libri penitiorem notitiam acquirere per TE concessum fuerit. Institutum sane societatis nobile est, & in magna artis salutaris compendia atque incrementa eo magis paratum, quo insignior in eo elucet collectorum eruditio, diligentia, sinceritasque, & iudicandi facultas, & quo propius concinniusque omnia ad medicinæ cultorum vtilitatem referuntur. Observationes barometricæ, thermometricæ, hygrometricæ Edinburgenses, cum ipsis tempestatum successionebus, similibusque obseruationibus ex aliis locis comparatæ, exacte recensentur: morbi epidemii sporadesque enarrantur: obseruationes atque

D

exer-

exercitationes circa historiam partis ex arte nostra cuiuscunque, circa medicamenta simplicia & composita, operationes & experimenta chemica, anatomen, œconomiam animaleam, theoriamque & praxin tum medicam, tum chirurgicam, vbertim exhibentur, additis figuris æri curate incisis: denique non solum detectionum nouarum in quacunque medicinæ parte vbicunque factarum, sed librorum etiam medicorum recens vbiuis terrarum editorum vel promissorum, aliorumque rei publicæ medicæ memorabilium catalogus, quam fieri potuit exquisitissime, sistitur. Neque fere quicquam ex remotiorum nationum regionibus effugere posthac diligentissimorum collectorum studia posse videtur, quum Germanorum nostrorum observationes librosque iam adeo curiose enarrauerint, vt vix in ipsa Germania æque nota forent, nisi inclitum Norimbergense commercium priores eruditionis medicæ defectus eam in rem suppleret: cuiustamen commercii suppetiis etiam feliciter fruitur Edinburgensium societas, & supplet quædam, quæ illi inserta non sunt.

Edidit, verbi causa, a. 1732. Erfurti cl. D. IO. VVILHELMVS ALBRECHTVS, professor iam & decus nouæ academix regix Gættingensis, *observationes anatomicas circa duo cadauera masculina*. Distracta sunt breui exemplaria opusculi, adeo vt neque mihi legendi copia fieri potuerit, qui iam cl. auctori tam prope loco & amicitia iunctus sum. In studiosissimas tamen collectorum Edinburgensium manus venit, ex quorum T. I. p. 337. sq. inter inuenta noua disco, amicum illum nostrum reperisse vesicam hominis robusti in sex tunicas diuisibilem, e quarum numero musculosam eximendam putat, quippe meris fasciculis fibrarum irregularibus constantem; ß partem iniectionis cereæ cinnabari

tin-

tinctæ, quæ viam sibi parauerat inter cellulares membranas, quibus tunicæ venæ alicuius tegebantur, puluerem tingentem post se reliquisse; & iniecta cera in venam pulmonariam sinistram, repletam etiam esse venam aliquam adscendentem in extima pleuræ parte, ad quatuor vel quinque pollices a vertebris, ramulosque vicinis partibus imperipientem. Quæ res, vltiori indagine dignissima, si perpetuo, vel frequenter ita se haberet, vt pulmonaria & thoracica vascula inter sese confluerent, magna sane multis physiologicis pathologicisque obscuritatibus lux affundi posse videtur.

Inter exercitationes vberiores, quæ maximam horum actorum Edinburgensium partem absoluunt, oculos meos tum plures curiosissimæ aliæ, tum inter alias ad se conuerterunt duæ, altera, quæ vol. I. p. 46. sqq. exstat, de *medicina aliqua alterante ex mercurio*; altera de *aurigine*, quam p. 305. sqq. exhibent. Prioris auctor est cl. D. ALEX. PLVMMERVS, collegii medici socius & professor academix Edinburgensis meritissimus; alterius scriptor nomen adhuc reticuit suum. Constitui latine vtramque reddere, volante calamo, vt explorarem, an hoc specimine Germanorum nostrorum pluribus, quibus vel linguæ, vel libri copia non est, idem ad huius integri cognitionem lectionemque desiderium exstimulare possim, quo ego in tertium volumen propediem adipiscendum feror.

Medicamentum illud alterans ex mercurio, quod prior disputatio candide detegit, feliciter in tuam, vir illustri, praxin assumtum, & ad aluum saliuamque ciendam minus aliis mercurialibus ferri, & sine molestia penetrantissimum efficacissimumque esse, merito laudasti mihi: & ego iam ex eo tempore plusculis ægris meis cum optato illo successu

præbui, præbuitque suis vir summus, amicus noster excellentissimus, AVG. IOANNES HVGGO, postquam illud sub titulo *pulveris alterantis Edinburgensium* in pharmacopœas nostras introduximus. Constat, vti ex ipsa exercitatione patet, æqualibus partibus *mercurii dulcis sexies sublimati & sulfuris aurati antimonii*. Nos Glauberianum assumimus, in pharmacopœis nostris *purgantis catholici* titulo dudum nobis vsitatum, v. *obseru. de febr.* p. 77. neque minus laudabile existimauerimus tenerum illud sulfur tertiaræ præcipitationis, in cl. D. ROEMPLERI *dissert. de catarrho suffocatio* descriptum & tantopere commendatum, de quo etiam vid. celeb. IVNCKERI *conspect. chem.* p. 1023. 1025. Quod cl. PLVMMERVS præferendum existimat sulfur antimonii *Sala* vereor ne nimis simile sulfuri communi sit, & regulinis particulis, quæ teneriores, & sulfureis discerptæ & immixtæ, præcipuam sulfuris antimonii vim constituunt, magis destitutum. Ipsæ enim sulfureæ a communi sulfure non differunt. Id vnum adhuc noto, ab ill. HVGONE mihi relatum, aliquoties ipsum iam antehac ægros tinea chronica, achoribusque, & scrophulis affectos feliciter curasse, continuatis per aliquod tempus pulueribus, commixtis ex succino, exiguisque dosibus mercurii dulcis, & purgantis catholici: quæ res candidissimi observatoris Edinburgensis coniecturam confirmat, qua ab aliis forsan ingenius similia conamina, similes miscelas duorum illorum potentium medicaminum, sponte etiam excogitari potuisse, vt cum ipsius inuento conspirauerint, existimavit. Pari ratione martialium cum sulfure antimonii mixtorum magnam in chronicis morbis variis efficientiam, ac insigne virtutis augmentum, & nos sæpe obseruauimus, & obseruando præiuerunt ill. HOFFMANNVS in no-

*Compositio: Decimus his
de die, cum magna effi-
cacia, non nisi graui-
tatem ex leuis, & hinc
continuat per plures
habitationes usque ad
ceteris pro re nata
maior ex emulsa
fuerit & y. dos in sale
vomitu calomelini
wahruati salivari
ciare, inter nos habet
indum ex parte hinc
vid. corrigam:*

tis ad Poterium, & b. LENTILIVS in iatromnematis.

Dissertatio de *aurigine* in eo maxime est, vt probet, eum morbum non proxime & proprie hepatis obstructioni bilisque secretioni impeditæ, sed bili, maxime cysticæ, iam secretæ & regredienti, eiusque itineri obstructo, idque plerumque ob concreta calculosa in fellis cystide, deberi. Summam sane attentionem merentur curiosæ illæ obseruationes apud BONETVM & alios de ictero ex vesicæ felleæ calculis collectæ, item cl. D. BEZOLDI dissert. de *cholelitho*, & amici nostri doctissimi experientissimique cl. D. IO. GVNTHERI ALBRECHTI, poliuri Hildesienfis, *scrutinium icteri ex calculis vesicæ felleæ* 1696. editum. Et recte quidem cl. BIANCHI *histor. hepat.* p. 322. disquisitionem de ictero ita claudit: "*Iamque cum notabili animaduersione tractatum absolvamus: icteros pertinaciores, vel sanatos & sepius facileque recidiuantes, exinde incurabiles biles redditos, a calculo cystidis felleæ fere produci, cadaverum sectiones quam plurimæ nos & Baglium docuere.*"

Neque assensum nostrum exprimit ingeniosissimus PECHLINVS obseru. 58. L. 1. quam inscripsit: *icterus sine obstructione folliculi fellei, & eiusdem obstructio sine ictero*, vbi icterum a vesica fellea obstructa rarissimum esse, & fallere nos obseruationum indices contendit, quando eum ab obstructione vesiculæ felleæ, nunc etiam a calculo, repetunt: & vero esse similius, in ipsa massa sanguinis latere fermentum, archeumue operantem, qui secretionem, solidi texturæ debitam, in fluido peragat, & το χολωδες centrale occultumque in superficiem euocet. Non in manus nostras peruenit laudata in eleganti disputatione celeb. VATERI de ictero ex contusione dextri hypochondrii mox orto, & per diarrhæam criticam breui soluto, dissertatio cl. D. D. a

BERGEN, professoris medicæ primar. Francofurt. de *bile icteri causa ficta*: neque adeo quæ doctissimo viro, cuius scripta politissima multo cum fructu peruoluere soleo, eam in rem sit sententia, aut dubitatio, adhuc edoceri potui. Meæ vero tenuitatis iudicio bilis veræ in sanguine, cute, oculis, vrina, salina, præsentiam, in digestionis œconomia absentiam, vel defectum, omnia signa ostendere videntur: quamuis regressa ad sanguinis massam, & alieno loco, alienis particulis, post factam secretionem, implicita, aliena quædam phænomena exhibeat, neque, si ita lubet, eodem iure, quo suo in loco, bilis vocari mereatur, amaritudinem præcipue, præterquam in salina, vix ostendere solita, infracto & temperato sale bilis amaro in aliis liquoribus.

Vocabimus tamen ita, quia scholæ notio, & præcipua seu specifica differentia, & rei origo conspirat. Si quid enim iudico, oriri vix ac ne vix quidem potest peculiaris iste & specificam sui generis tincturam imprimens color, symptomatumque confluxus, nisi ex regurgitante, vt aiunt, seu redundante ad sanguinem, & inde ad arteriolas etiam lymphaticas & corporis habitum refusa bile vera, quæ iam præparata erat, & ab hepatico sanguine secessum fecerat, siue hepaticam, siue cysticam, siue vtramlibet existimes. Nullo experimento probari, nulla ratione sufficienti euinci, nullo simili œconomix animalis exemplo illustrari posse videtur, saponem illum naturalem, exquisite & singulari flauedine tinctum & tingentem, in globulos sanguine specificè grauiore collectum, tanto œconomix corporis artificio in hepate, post præparationes varias, componi, separari, secerni solitum, magnisque in vicinia vsibus, per icteri symptomata vitiatum, destinatum, extra eius artificii con-

confortium, solo intestino sanguinis motu, vti PECHLI-
 NVS vult, vel nescio cuius archei afflatu, ex ipso sangui-
 ne sese euoluere, talibusque phænomenis in apricum pro-
 dire posse, vti in aurigine sensibus obuium est. Talia si
 sanguis, vel intestinum eius fermentum, vel archeus,
 præstare ex se posset, si talem ac tantam *συγκρισεως & διακρισεως*
 potestatem talia haberent, tanto organorum & œconomix
 mechanicæ apparatus opus non fuisse videretur, quantum
 secretiones omnes, & biliosa præcipue, requirunt.

Vasis vero resorbentibus venosis ad cauam venam ten-
 dentibus, quibus alibi continuo humores varii in statu sano
 & morbofo, medicamentorum particulae, balneorum hu-
 miditates, mercuriales globuli, introrsum suscipiuntur, quæ-
 que, pro communi œconomix corporis ratione, in confi-
 niis secretæ bilis tam hepaticæ, quam cysticæ, itidem du-
 bio procul hiatus offerunt, reduci vtramque ad sanguinis
 massam posse, nihil vetat. Ad certum tamen raritatis
 gradum, eorumque hiatus proportionem, attenuati præ-
 ter naturam sint oportet, & in serum biliosum conuersi
 spissiores bilis globuli, vel intestino motu, & craseos co-
 hæssionisque perturbatione, vel spasmodum siue idiopathi-
 corum siue sympathicorum impetu, vel vtrisque. Pro-
 trusi etiam sint oportet in ista orificia motibus retrogradis,
 vt eo adigantur, quo alias non nisi tenue & leue serum, non
 proprie biliosum, naturaliter inhalat, vtque deinde, vbi
 ad maiora vasa venerint, vniti iterum, sicut discerpti glo-
 buli liquidi homogenei solent, bilis veræ imaginem auri-
 ginosam repræsentare, atque ita per corpus diffundi que-
 ant. Concipi hinc potest, quomodo multiugæ causæ,
 propinquæ & remotæ, morbum hunc vel directe, vel in-
 directe producere, & modo diutius, modo breuius serua-

re

re possint, & qui fieri queat, vt ipse cystidis calculus, vel suo corpore, vel spasms excitatis, ductum cholidochum occludens, & elabendo denuo aperiens, non semper id efficiat, quod sæpissime solet. Scilicet requiritur in ipsa bile, partibusque solidis eam mouentibus recipientibusque, certus habitus, certa agendi patiendique vis, vt regressus ad sanguinem promoueatur. Motus illi anomali bilem iam secretam cohibentes a iusto itinere, & retropellentes, vel pro caussarum ratione, æque ac aliæ humorum ad aliena loca propulsiones, diu satis durare interdum continenter possunt, vel cum remissione aut intermissione repetere. Si que etiam intermittant, plerumque fit, vt altius iam massa circulanti immixta, vasculisque remotioribus impacta sit morbosa materies, quam vt ipsa aurigo, id est, cutis, oculi, lotium auriginosum, tam cito, cum cessante illa motuum & stricturæ peruersitate, denuo cesare queat.

Neque igitur forsan adeo generalis pellendi calculi indicatio, vbicumque icterus apparet, adesse videbitur, vt non etiam aliis dicata indicationibus remedia, per experientia fidem potius, quam obstructionis hepatis pro proxima causa habitæ theoriam reperta, amara, salina, euacuantia, subadstringentia, tonica, martialia, acidulæ, præcipue Pymontanæ, multis sæpe nominibus commendanda esse videantur. Atque haud scio, an, qui primum ictero laborat, neque alia calculosæ dispositionis indicia habet, in eius vitii suspicionem merito statim venire queat: licet altero oculo ad id respicere nunquam nocuerit.

Vel solus ille infantum plerorumque recens natorum icterus, medicatione vix ac ne vix quidem indigens, a sola noua, post haustum aerem, solutumque vmbilicum, & interceptam cum materno corpore connexionem, sanguinis

nis cir
ne &
& fac
quam
statu
contir
cui d
dere
funt
que,
fibrar
icteri
contir
tartar
alias
sæpiu
signa
NEN
hepat
plure
ganti
vti p
ad al
spic
spect
confi
riden
cauffi
§. 16. d
practic
hac ad

nis circulatione circa hepar, atque inde oriunda irritatione & strictura, bilisque tenerius cohærentis impetu nouo, & facillimo regressu, ostendit, quam multi esse queant, quam multi sint icterici, sine calculi suspitione iusta. Sub statu epidemio febrium intermittentium, continuarum, continentium, purpuræ etiam & rubræ & miliaris, cui declinanti & imperfecta crisi solutæ auriginem succedere sæpiusculè obseruauimus, & alias etiam, tot sæpe uidentur icterici, facile curandi, sine calculi expulsionè, neque, sublatis semel anomaliis craseos & motus humorum fibrarumque, iterum relabentes, ut, licet frequentissime icteri, præsertim recidiui, pertinacis, exitiosi, causâ continens vel coniuncta sit calculorum, vel concretorum tartareorum, in cystide progenies atque exinde propulsio, alias tamen causas haud immerito, sine calculis, sæpe sæpius concedere debeamus. Quod si igitur per sua se signa aurigo manifestet, quæ egregie recensentur in NENTERI *fundamentis medicinæ*, ill. BIANCHI historia hepatis, *conspectu medicinæ* celeb. IVNCKERI, itemque, ne plures auctores memorem, in peculiari dissertatione elegantissima excell. SCHVLTZII de *ictero*, tunc omnino, uti prudenter doctissimus auctor Edinburgensis innuit, & ad alias causas omnes, & ad calculi forte prolabentis suspitionem respiciendum est. Elegans uidetur, & his respectibus apta medendi methodus, quam, sat sibi ea in re conspirantes, quos modo laudauimus, auctores exhibent. Arrident etiam præcipue celeb. SCHVLTZII de speciebus causisque icteri variis, & de ipsis calculis vesicæ felleæ, §. 16. & 25. notata. Perplacet eius methodus, cautionesque practicæ, quibus, ubi de toni roborandi indicatione agit, hæc addit: "*Laudant alii martialia; sed excell. ALEX. CA-*

E

„MERA-

„MERARIUS plurimum celebrat corticem Peruvianum, quem
 „imitaturus legat dissertationem de usu corticis a febre ad icte-
 „rum extenso. Et quamquam ipsemer experiendi hanc metho-
 „dum occasionem nondum habui, ab expertis tamen fide
 „dignissimis viris cognoui, quod omnino bene se gerat hæc
 „medicatio.

Enimuero ad coercendam secernendæ bilis crasin,
 vt secreta neque concresecendo in calculos dictos apta fit,
 neque turgescat nimis atque attenuetur; ad roborandum
 tum secernentis visceris, tum ductuum ipsorum, spasms
 & expansione debilitatorum, tonum; ad subigendam, quæ
 circulantibus humoribus vasculisque alienis intrusa est, bi-
 lem; ad reddendum vasis non bilariis, alieno pondere li-
 quorisque peregrini impetu deiectis, robur; & ad dige-
 stiones excretionisque in ordinem redigendas; atque ita
 ad multiplices in ictero calculoso vel non calculoso indica-
 tiones aptum omnino censeretur debet tantopere commenda-
 tum a celeb. CAMERARIO remedium: cuius laudata dis-
 fertatio vel sola contemtoribus corticis os obturare debe-
 ret, vt, loco generalium edictorum, limitationes iustissimas
 admitterent, & omisiss conuiciis & infructuosis discepta-
 tiunculis dialecticis, in vnanimem artis merito locupletan-
 dæ, & ab abusibus separandæ, seruatis vsibus, culturam
 per experimenta & analogiam rationalem, conspirarent.

Neque ipsa calculi decidui, tamquam frequentis-
 simæ icteri causæ, idea huic medicamini, rite vsurpato,
 obesse videbitur his, qui propulsionem per fibras tono de-
 iectas tonicis remediis promoueri considerauerint, & viri iu-
 diciosissimi ill. HEVCHERI, affinis tui, egregiam dissertatio-
 nem de calculo per adstringentia pellendo legerint atque ponde-
 rarint: præsertim cum quid polleat hæc tonica bilis vitiorum
 anti-

antidotus, in bilariis ductibus aperiendis, iustaque eius humoris crasi, iusto fluore promouendo, aliunde constet, vt & genesin calculorum felleorum sæpe subitanæ, mature data præpedire, & coniunctas, analogas, succedaneas ægritudines biliosas tollere, & multis bilis periculis & molestiis, ictericis vel non ictericis, auertendis apta esse haud immerito videatur.

Memoranda omnino in rem præsentem sunt, quæ in libro pereleganti, quem mecum communicare haud grauatus es, ill. CAROLI RICHÆ *constitutionibus epidemiiis Taurinensibus*, de febribus biliosis ex tertiano genere epidemiiis a. 1722. recensentur, vbi in variorum emortuorum cadaueribus calculi vesicæ felleæ reperti sunt, & vbi nullum remedium, præter corticem peruuianum, mature & iuste adhibitum, pericula multiplicia, acuta & chronica, auertere potuit. Verba huc spectantia exscribam, quia liber in nostris oris rarus est. p. 62. sqq. "Totum, quod
 „metuendum erat, maxime ab crassitie ac inertia succo-
 „rum, & bilis potissimum, vt hanc vnam pro cunctis affe-
 „ram, vitellinæ, vt aiunt, prasinaæ, æruginosæ, pende-
 „cuius haud obscura indicia petere erat ab ipsis excretis iam
 „tum quidem, cum coercita hæc adhuc ab ambientis aeris
 „frigore, nec irasci potens, & suoapte ingenio excandescere,
 „febres tantummodo intermittentes attulerat. Quantum
 „vero eiusmodi humorum excretio, siue sincera siue varie-
 „gata sit, medicis faceffat negotiū, norunt practici. Quo-
 „tiescunque enim apparuerit illa, dat semper ansam suspi-
 „candi aliquam prauitatem subesse, quæ morbum reddit non
 „contemtibilem, etsi alioqui mitem, quod Hippocrates docuit.
 „Mites vtique aderant, quamdiu intra intermittentium li-
 „mites

„mites constitere, etsi minime contemtibiles, memoratæ fe-
 „bres, facili tum marte superandæ. Vbi vero, sæuientibus
 „inopinato auftris, in subcontinuas eadem degenerabant,
 „aut ab ipso statim sui exortu, toto penitus cælo ab in-
 „termittentibus distare videbantur; quibus hic quæso arti-
 „bus enitendum, quibus occurrendum præsidii, vi quorum
 „ægri, ab imminente exitio, tuto possent euadere? Nullus hic
 „induciis locus; nulla hic Fabio spes, qua cunctando poscit
 „restituere rem. Talis siquidem est eiusmodi succorum natu-
 „ra & conditio, vt nullam ferant, aduertente MERCATO, in
 „exhibendis auxiliis moram, quum certum sit, nullum posse
 „beneficium, gratiam, aut auxilium, a natura recipere.“ In-
 „dicatis hinc purgationis, in tali statu, periculis, maiori vero
 „& tutiori venæ sectionis vtilitate: “Sæpe, ait, p. 65. sq. pa-
 „randus hac methodo erat aditus auxilii ceteris, ac eorum
 „principi, cortici peruuiano. - Ne vero quis me putet vana
 „loqui; lubet methodum, qua cum ego, tum alii plures præ-
 „stantissimi huius ciuitatis medici in huiusmodi naturæ feбри-
 „bus curandis vsi sumus, fusius exponere, eamque non-
 „nullis curationum historiis ac practicis animaduersioni-
 „bus illustrare. Vtque ab iis ordiar, quæ, ingruente hy-
 „eme, perniciosum characterem induerant, vtpote quæ ne-
 „dum securitatem præsidii, sed celeritatem exposcere
 „videbantur magis, quam ceteræ, quæ superiore autumno
 „præluferant; consultum iis erat corticem ab initio proti-
 „nus exhibere; febrile hoc modo fermentum, vt cum vul-
 „go loquar, quodcunque illud sit, vel exiguum prorsus
 „ac inconspicuum, vix editum illud, edomando statim, ac
 „subigendo penitus, ne elatum magis euectumque nimis,
 „ac furens, ingentes deinde tumultus induceret, quibus
 „compescendis nulla postmodum artis præsidia sufficerent.
 „Quod-

„Quodcunque, aio, fermentum fit, tum quoue in angulo
 „latens occultumque. Non enim hic tot inanes coniectu-
 „ras repetere subit, quas hac in re innumeras excogitatas
 „scio, ac quotidie adhuc excogitari ab iis, qui artem, su-
 „opte ingenio a vulgi studiis abhorrentem, incertis & ple-
 „rumque falsis opinionibus fœdarunt: an stagnans ali-
 „quid, quod egeat moueri; num fixum quidpiam, quod
 „expetat exaltari; an quicquam exaltatum, quod exigat
 „deprimi; num quid interpestiue influens, quod debeat
 „inhiberi; an denique obstructum quid, quod indicet re-
 „ferari? an intra sanguinem rursus constituendum illud
 „fit, vel citra sanguinem, vel vltra? Nos hæc linquimus
 „agitanda iis, qui lites amant, nubemque hinc sæpe pro
 „Iunone amplectuntur.“

Exponit deinde defenditque suam sententiam de me-
 senterio, præcipua eiusmodi februm sede, & „elucet hinc,
 „inquit, sole meridiano præclarior eiusmodi februm, tum
 „præcipue illarum, quod idem etiam iis absentibus sublu-
 „debat, symptomatis, dirorum nempe abdominis crucia-
 „tuum fomes primarius & prope dixerim natalis locus.
 „Harum olim meminerat BALLONIVS. - Con-
 „spicuum id magis fiet, si, quem illi vsum & munus tri-
 „buit præclarissimus MORGAGNIVS, mente recolimus: vi-
 „delicet, vt sanguini, per mesentericas venas ab intestinis ad
 „hepar adscendenti, multas in transitu ex iis, quibus copio-
 „se ornatur, adiposis cellulis, particulas oleosas pro sepa-
 „ratione bilis admisceat. Confirmant assertum cadaverum
 „lustrationes, in quibus plerumque bile atro flaua turgida
 „vesicula fellis occurrerat, defectu nempe illius olei, quod
 „in statu naturali, vna cum sanguine, per mesentericas,
 „quæ sese in portam exonerant, venas, hepatis suppeditatur.

„Nonnullis totam *lapillis* refertam inuenimus ; intus
 „forisque ita nigricantibus, potius vt carbones , quam cal-
 „culi esse viderentur. Hosce quidam ex iis, qui præsentem
 „aderant, aderant autem quamplures rerum medicarum ac
 „anatomicarum studiosi, obseruationis confirmandæ percu-
 „pidi, num hi scilicet igni admoti flammam conciperent,
 „adque extremum vsque alerent, lucernæ admouerant, sed
 „leues quidem crepitus edidere, flammam autem non ser-
 „uauere, quod peculiari vitio eius, in qua concreuerant,
 „bilis accidisse arbitror. Nos equidem id ipsum olim ali-
 „quoties experti fumus, ac pæne totos comburi animadu-
 „ertimus. Hos inter rerum fluctus præstantius subsidii genus,
 „ac sacra, pene dixerim, anchora cortex erat, siue inter-
 „mittentis toto sui decursu typum febris retulerit ; siue in
 „acutam migrauerit illa ; siue eadem subcontinua ab ortu ex-
 „stiterit, sæpeque hinc, obscura inter simulati veluti cir-
 „cuitus vestigia, medentes eluserit ; siue denique, nulla præ-
 „senti febre, alui tormina tantummodo defæuierint. Nul-
 „la hic aduocanda sui generis materia, quæ catharticum
 „suaderet, aut expectanda medicorum scriptis adeo cele-
 „brata humorum coctio ; ne forte, dum hisce totus incum-
 „beret medicus, vota ferens naturæ, euacuato purgantibus,
 „quod adhuc reliquum erat, sero, aut datis, inani cuncta-
 „tione, morbo induciis, altioribus actis radicibus, malum
 „ingrauesceret.

Germana his omnino sunt, quæ maxime in constitu-
 tionibus epidemiis annorum huius sæculi XXVII. XXVIII.
 XXVIII. XXX. obseruauerunt necum omnes medici no-
 strates, & TV, vir illustris, & ciuitatum regionumque vi-
 cinarum & remotarum medici plurimi : vt adeo merito
 alius, qui talia pericula febrium spontanea, & tam manife-
 stam

stam in illis corticis vtilitatem & necessitatem non viderunt, & ex sua experientia alienam, ex abusibus vsus præiudicant & condemnant, merito dixerim *obseru. de febr. p. 223.* „tu si hic sis, si, quod nos, videris, noueris, exploratum habeas, „aliter sentias.“

Patet vero ex ipsa illa de lapillis in fellea vesica, ex vitio februm, cortice mature dato vnice certo sanabilium, genitis, is, quem supra laudauimus, eius remedii vsus, in icteri etiam ab eiusmodi causa, eiusque saepe, iterum iterumque progenitis calculis, recidiui, curatione: vti ex reliquis, quæ hactenus proposui, constare satis videtur, quam æquiter rectum corticis vsus, cum celeb. viris, ALEX. & ELIA CAMERARIIS & LANZONO, in supra laudata CAMERARIANA dissertatione excitatis, a febre ad icterum, pro re nata, extendendum iudicemus. Tempora vero morbi, atque indicationes prohibitionesque, rite discriminare oportet. Non ipsos spasmodorum acutorum præsentis paroxysmos, non continentes, inflammantes, aliasque alienas febres, non obstructions labesque vi remedii superiores, scirrhus, abscessus, & similia, quæ in febribus etiam intermittentibus corticis vsus prohibere solent; sed ea auriginum genera, tempora, circumstantias, vbi nihil contra indicat, cum laudatis viris, speramus atque experti nouimus, ab hoc remedio rite & prudenter vsurpato, præmissis, coniunctis, postpositis, pro indicatione, aliis, tantum opis euidenter saepe nancisci, quantum ab aliis expectare vix liceat. Quid in vsu eius medicinæ cauendum sit, quomodo euitandi abusus, clare satis ostendisse me puto in *observationibus de febribus, & in cautionibus medicis de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, vnde ista ad huius etiam biliosi morbi curationem facile fuerit applicare.

Gra-

Gratulor mihi, tua approbatione, tuæ experientiaë plenissimis suffragiis firmatas esse omnes regulas & limitationes, ibi a me scriptas: gratulor, accessisse, quem beneuole mecum communicasti, consensum summi viri, patru tui, & bene multorum præterea genuinorum medicorum, qui, pro regularum ratione & modulo, rem ipsam prudenter experti sunt. Contradixerat mihi, vt nosti, sine eiusmodi experientia, cl. GOELICKIUS, quum observationum de febribus librum edidissem, libello, quem *de laude febris falso suspecta*, aduersus illustri patru tui *laudem febris merito suspectam*, inscripsit: sed ita contradixerat, vt ipsum cum suis animi affectibus & præiudicatis opinionibus, non cum libri argumentis rem habuisse, & personæ meæ certas ob causas infensum fuisse, cuiuslibet pateret. Causas illas facile apparet nihil aliud fuisse, nisi censuras meas in scripta quædam eius, quas in ipso illo *observationum* libro feceram, & quarum impatiens fuerat. Indicaui loca, & leuidenses viri obiectiones vuculasque iniuriosas modestissime remouui, in secundo *cautionum medicarum tractatu*, *animaduersionibus de limitanda febris laude*. Tam tamen tunc agnoscebam, quiescere eum & veritati concedere vix posse; rogabam vero p. 14. vt, si amplius pugnare vellet, „*plaustra conuiciorum in stabulo relinqueret, si sine iis certare posset, quod posse vix soleant, quibus mala causa sit, & præcepta opinio dominetur*. Petitioni quidem locum non dedit: eo tamen ipso id, quod modo dixi, egregie confirmauit, editis nuperrime plagulis duabus, quibus quot paginas, tot plena conuiciorum plaustra, rerum omnino inania, in campum denuo produxit. Protrusit nempe in lucem d. viii. April. a. cl. lcccxxxv. *epicrisin*, vt longus titulus fert, *in excerptum commercii litterarii Norimbergensis, quod hebdomade*

made xxxviii. a die xxx Sept. a. cl. l. ccxxxiii. ex litteris DD. Pauli Gottlieb VVerlhofii ad DD. Gærzium Hannouera d. xxx Augusti scriptis p. 305. 306. illis insertum est, una cum breui discussione questionis, quis helleboro rectius indigeat? an VVerlhofius, an vero disputationis de laude febris falso suspecta auctor? additis simul rationibus, quare predictæ disputationis auctor compilatori cautelarum medicarum de laude morborum ac remediorum temperanda non sit responsurus, Francofurti & Lipsiæ, sine auctoris & bibliopolæ nomine. Scilicet pauci elapsi erant dies, ex quo ad manus meas peruenerat Gælickiana disputatio de laude febris falso suspecta, quum litteris quibusdam meis, ad b. DD. GOETZIVM Norimbergam datis, sequentia insererem verba, præter meam intentionem edita: "Ante paucos dies in manus meas incidit dissertatio de laude febris falso suspecta, cuius auctor COHAVSENI archeum febrium fabrum, BERGERI dissertationem de laude febris merito suspecta, & meas denique obseruationes, frustra erroris suspecta reddere allaborat. Bilem atram, qua turget, in meas præcipue obseruationes, in præfatione maxime & p. 28. 32. crude, & sine vlla rationis aut argumenti umbra, euomit. Neque est cur egre id feram, quia id tribuendum videtur elleboro, quem ipsi obseruationibus meis scriptis præbueram, ob dissertationes de impostura corticis Peruuiani, & de noxio eius vsu, quamuis recto, quæ eiusmodi remedium indicare videbantur. Quod si forte per usquequæquam aliquam sapientior aliquando euaserit, ut rationibus & adequata experientia, apparenter saltem, pugnet, respondebo: tantisper de iudicio inter nos cuiusuis viri prudentis securus ero."

Aduersus hæc verba illam epicrisin direxit, quam percensere sat erit, ut simul abunde refutata videatur. Miratur talia commercio Norimbergensi inserta; sed tribuit id sollicitationibus, quas facillime sibi fingit, meis. Con-

F

cedit

cedit vera esse, quæ de scopo disputationis dixi, sed integrum sibi æque fuisse censet *falso suspectam febris laudem* (sine limite) propugnare, quam ill. BERGERO eam *laudem merito suspectam* (iusta cum limitatione) reddere; integrum æque, suas de *impostura* & de *usu recto noxio* disputationes vindicare, (quas ita dictas vindicias in cautionibus meis abunde represit,) quam mihi eas cribrationi, vt ait, meæ subiicere: quando ita eas cribraui, vt nihil in cribro remansisse videatur. Nugamentum esse dicit, quod scripsi, observationes meas sibi non lectas, nedum intellectas, quum de simplici & plano sint, & nemo sanus contra librum non lectum scribat. Non *perlectas* dixi, quia ipse *fugituo* solum *oculo* lustratas fassus est: non intellectas, quamuis perspicuas, simplices, planas esse gaudeam, in cautionibus meis probaui. Probauit vero satis ipse, tum in disputatione de *laude febris*, tum in altera de *humorum maturatione in morbis*, vbi sine nomine meo verba manca & male intellecta allegauit, tum hac ipsa *epicrisi*. Elleboro se opus non habere deinceps disputat, qua in re lubens cedo. Proclamat, neque in mea castra transire se velle, neque assumere corticis usum, quod mihi perinde est. Permultas sibi esse dicit rationes a priori, & numerosa experimenta a posteriori: quæ contra me measque limitationes, per sanam rationem, nihil facere possunt. v. *caution. medic.* tract. 2. §. 29. 30. Conuicia inania in id remedium paucis denuo verbis iacit, quod a me pro catholico antifebrili, & vniuersali febrium omnium domitore & exterminatore haberi criminatur, quasi æque, ac ipse, limitationum obliuisceret: eodem errore, quo, in disputatione de *maturatione in morbis*, verba mea de degeneribus Hippocratis filiis, cruditates *semper* & *vbique* expurgandas *perperam* docentibus, in peruersum sensum mutilauit. Mul-

ta

ta suarum formularum millia in officinis Francofurtensibus exstare laudat, quarum nulla vel scrupulum corticis recipiat, egregio genuinae experientiae, & solidae aduersus innumeros doctissimos, prudentissimos, candidissimosque viros, multis experimentorum millibus expertos, disputationis, testimonio. Delabitur hinc ad praefationem observationibus meis praefixam, quam misere ita torquet, ut inde eliciat, mores mihi prauos esse, id est, stolidam ambitionem, tum impetum licentiose irruendi in eos, qui mecum non senserint, quia nomen meum primo reticere me voluisse scripsi. Atque inde rationem desumit, quare cum ita male morato homine ferram disputationis reciprocare recuset. Cur nomen primo reticere voluerim, quamuis consilium dein mutarim, iudicet ex suis ipse conuiciis. Nam noueram tales esse homines, quos notat ill. HEISTERS compend. anat. T. I. p. 168. Conferant velim praefationem meam, qui personam ignorant, cum obtortis GOELICKII insimulationibus. Subiungit facetum dictionem BLONDELLI cuiusdam, in act. erud. Lips. 1734. m. Octobr. relatum, tam subitam, quae in cortice elucet, vim febres fugandi, foederi cum daemone deberi: quod, qui serio existimaret, tribus sane Anticyris insanabilis ipsi credo cl. GOELICKIO videretur. Denique certas illas causas, quas supra dixi, ob quas ipsum mihi, tunc quum de *laude febris falso suspecta* scriberet, infensum fuisse iudicavi, nihil aliud esse somniat, quam quod ante plures annos, uti nunc demum suspicari incipit, & suspicioni falsissimae suae fidem subito adhibet, cl. STOERIO in refutanda GOELICKIANA disputatione *de murilo medicinae corpore* adiutor fuerim, & ab inimicis GOELICKII ad ipsum refellendum instigatus, quos profecto nullos noui. Hinc missum me facit, &

intactis argumentis, in personam cl. STOERII ad finem vsque inuehitur, quam ipse, si lubet, vindicabit. Meum enim non est, alienis me negotiis immiscere.

Ceterum libellus totus flosculis conuiciorum, verborum turpitudine, nullaque præterea re, ita refertus est, vt famosum iurisconsulti dicturi essent, nisi nomen clarissimi auctoris, GOELICKII, adeo facile ex re ipsa, animi affectu, stylo, sententiisque limite carentibus, soli ipsi propriis, & quia nullum alias inimicum habeo, adeo certo & facile noscere liceret, vt tegere illud, famosasque sine nomine iniurias spargere voluisse, vix ac ne vix quidem videatur. Vnum & alterum referam paragraphum, obscenitatibus, quæ nihil nisi chartam & scriptorem maculant, minus conspurcatum, licet æque iniuriosum, ac euidenter falsum: ex vno disce omnes. Laudaram in præfatione ad obseruationes de febribus præceptores meos, quibus primitus debeam, si quid in me est, & inter alios ill. MEIBOMIVM, quem agnatum, amoris causa, salutavi, & b. SPIESSIVM, professores Helmstadienses. Addideram, huic me successorem designatum, in eo ante aliquot annos fuisse, vt ad vitæ academicæ delicias me in patria, vndecim iam annis relicta, reciperem; sed factum esse, vt, collata aulici medici prouincia, in stabili heic sede retentus sim, sed in praxi inquieta, qua a studiorum dulcedine detinear. Scripsi illud ideo, vt partim indicarem, quibus præceptoribus, viris longe præstantissimis, primitus debeam, quæ tueor, dogmata; deinde vt ad nostrates medicos inclitos, mearum obseruationum testes & adiutores, laudandos, transitum facerem; vtque simul mei opusculi defectus diuturna ab academicis studiis absentia, & operosæ praxeos turbis excusarem. Cl. GOELICKIUS nihil in his omnibus nisi ridiculam ambitionem inuenit, quia non nisi limis oculis intueri digna-

dignatur. Hac permotus, si ipsum audiamus, ex MEIBOMIANA me gente oriundum gloriatus sum. Mihi vero in oculis animoque versatur SENECAE illud: "*qui genus iactat suum, aliena laudat.*" Ut ad istud iniuriarum & errorum specimen veniam, quod relaturum me paullo ante recepi: "*Perplexum, ait, atque dubium quodammodo me reddit, quod vniuerso obseruationum opusculo non aulicorum, sed maximam partem plebeiorum hominum, sutorum, sartorum, textorumque chinchina curatorum exempla in medium producta esse videam. Si aulici multi, qui plerumque aliam, quam homines vulgi, vitæ rationem sequuntur, curandi ipsi, medico aulico, contigissent, aliter sine dubio de vera eius efficacia sensurus fuisset. Anne vero, mi lector, belleboro putes indigere eum, qui dulcem & quietam vitæ academicæ rationem, inquietæ & turbulentæ praxi, quæ ne nocturnam quidem medicis quietem indulget, anteponebat? Id tamen præter omnem expectationem fecisse VVerlboffum ipse sincere confitetur, si, quæ narrat, vera sint.*" Iniuriosa fatis est eiusmodi dubitatio. Non timebam a tali, quum nomen & locum scriptis meis ideo maxime præfigerem, & ad omnes medicos nostrates prouocarem, ne quis GOELICKIUS obseruationum anonymarum fidem vellicare posset, aut consequentias nescio quas sibi effingere, quas ocularis, quæ cuilibet heic patet, experientia refellit. Respondeant pro me, qui me norunt omnes. Sat notum heic est, notum tibi, vir illustis, an illustrissimorum procerum, nobilium, aulicorum, immo principis iuuentutis incomparabilis, cortice feliciter sanatorum, ex mea praxi, exempla vere & vbertim licuerit allegare; notum fatis, an in vna & altera academia mihi professoris statio patuerit. Sed quid ista ad controuersiam? Si non nisi opifices curassem, & curatos recensuissem, si academia me nulla optasset, veræ

tamen forent obseruationes & limitationes meæ, & falsæ GOELICKII sententiæ limite carentes. Elleboro autem ideo aliquem indigere, quia inquietam praxin dulci academiæ otio præferat, num quis cum sana ratione iudicabit, nisi dum animi affectus rationem obumbrant? Mihi, fateor, academia dulcior fuisset, quæ non omnibus est, præsertim quando neque ibi praxeos turbæ a medicis abesse solent, & aliæ insuper accedunt. Mihi, inquam, dulcior fuisset academia, si rei familiaris, & necessitudinum, similibumque momentorum rationi æque contulisset, cui qui se non accommodat, si qua commoda sede sedet, atque diuina operarum benedictione luculenter vtitur, quo pharmaco videbitur opus habere?

Ignosco facile bono viro, quem impetus animi iracundus transuersim agit, neque patitur, vt prius in personam meam statumque & mores æquiter inquiret, quam ista publice criminetur, quod præterea tam nihil ad institutum facit, vt potius malam causam arguat. Doleo vero sincere, me iræ illi, & indecoris conuiciis, quibus non me, sed se ipsum, vir præstantissimus afflixit, aliquam ansam dedisse per iocum istum meum iusto acriorem, quo elleborum me ipsi præbuisse dixi. Excidit mihi istud in virum doctum diæterium, sed ita excidit, vt crudis ipsius conuiciis expressum videatur, quo tamen nihil aliud indicare volui, nisi quod verum est, conuicia illa, quibus vir cl. obseruationibus meis labem adspargere frustra conatus est, non ex iusta ratione, sed ex bile atra, seu ira acerba mera, per refutationes meas acriusculas, ea intentione factas, vt præiudicatis opinionibus medicarer, commota ortum duxisse. Patet illud vel inde solum, quod mecum plane sentientes medicos alios, SYDENHAMIVM & BRVNNERVVM, iis
 ipfis

ipsis disputationibus summopere collaudat, quibus me, qui ipsius generales iniurias figillatim refutavi, tantopere criminatur, quod cum summis istis viris sentiam. Ceterum neque insipientem, sed doctum, ingeniosum, & bene meritum virum esse cl. GOELICKIVM postea in *cautionibus* meis, & tractatu de *variolis*, officiose professus sum: neque elleboro eum indigere reor, sed moderazione, & animi affectuum præiudicatarumque sententiarum correctione, & opinionum limitatione, quam propriæ eius prudentiæ experientiæque, post iteratam, si placet, controuersiæ ponderationem, permitto. Quam *ὑπεργρηγοῦν* si non admiserit, habeat sibi.

Gaudeo interea, omnium, qui me norunt, testimonio tam esse falsas cl. GOELICKII coniecturas de me meaque persona, prorsus ipsi ignota; tam toto cælo aliena a me esse, quæ in epicrisi ista edixit, vniuersa; vt in quemuis alium potius dicta videri queant, adeoque apud eos, quibus ignotus non sum, sponte omnino corruant.

Si qua mihi est ambitio, si non male de me sentire homines cupio, non mei honoris caussa id cupio, sed veritatum, quas profiteor, & utilitatis publicæ, quam pro viri-um tenuitate iuuare contendo: & pro his disputo, & errantes criminantesque audacter refello. Conuicietur vero porro, si lubet: facile ipsi concederem, quod meum est, si a talibus labem id pati posset, exiguum illud, quod nactus forsan apud quosdam fuero, nomen. Credat me inepte ambitiosum, credat licentiosum disputatorem, quisquis me ignorauerit; quid hoc ad ipsas res, quas tueor, earumque argumenta? Pro his scripsi, non pro meo nomine. Res vero ipsas, obseruationes, earumque consecutiones iustas, regulas & regularum limitationes, arti, quam profiteor atque excolere debeo, vtiles, in scriptis meis, cum
veri

veri & recti conscientia, & summorum expertissimorum-
que virorum, & hos inter tuo, vir inclite, suffragio, pro-
positas atque defensas, defendam denuo, quotiescunque,
cum vlla rationis vmbra, eas cl. GOELICKIVS, aut alius,
inuaserit, *dum spiritus hos reget artus.*

Quod si limitationibus meis, quas, vbi libros meos
non fugitiuo oculo lustrarit, sed plene & attente perlegerit,
& sine opinionum velo intuitus intellexerit, veras, & ius-
tas, & plane alias, ac sibi adhuc eas finxit, esse certo cer-
tius agnoscet, acquiescere tandem aliquando voluerit, &
vel fatendo veritati concedere, vel silentio denique contro-
uersiam finire, "*acquiescam & ipse, vti in cautionibus me-
,,dici iam dixi, tacitusque gratulabor non mihi, sed veritati,
,,de viri docti cordata assensione, vel de eius contradictione post-
,,hac omissa.*" Sin rursus, vti adhuc fecit, pugnare con-
uiciis & *σπερμολογίαις* ipsi lubuerit, erit forsan, qui vel me
inuito dignum patella operculum adaptet.

Neque video, quomodo ita pergendo effugere
possit, quin id de ipso iudicent viri sapientes, quod poeta
quidam Gallus, (*Brueys dans l'opiniâtre*) eleganter canit:

un esprit prévenu

*Dabord de bonne foi soutient ce qu'il a crû :
Mais, lorsqu' à la raison en vain on le rappelle,
Qu' à la prévention la passion se mêle,
Alors, pour soutenir ce qu'il a d'abord dit,
Contre la vérité souvent il se roidit,
Et, honteux d'avouer, qu'il ait pu se méprendre,
Il voit, il sent, il touche, & ne veut pas se rendre.*

An sua in praxi, quam nunquam dubitavi ipsum habere,
corticis vsum adsciscere velit, mihi perinde erit, idque
lubens propriæ ipsius sapientiæ relinquam. Non possum
tamen,

tamen, quin relegenda laudem verba & experimenta sapientissimi tot principum aulicorumque medici, & quondam professoris academici, BRVNNERI, in *obseruat. meis* p. 60. & 176. sq. ex eius editis scriptis indicata, quem ipse GOELICKIUS, in *differt. de maturat. humorum in morbis* p. 18. magnum & incomparabilem Germanorum medicum vocat: quique mecum omnino sensit, dum vixit, cuius rei plura specimina ante oculos sunt interque manus nostras. Neque possum, quin commendem ingenuam sapientiam viri illustris, CAROLI RICHAE, medici aulici Taurinensis, quem supra laudavi, discipuli RAMAZZINI, qui, postquam aliquando, non quidem, vti cl. GOELICKIUS, nullo, sed non æquo solum limite (vti aliquando etiam RAMAZZINVS) corticis abusum terminarat, a cl. TORTO, medico aulico Mutinensi, meliora edoctus, & praxi sua, & publica erroris confessione, veritatem confirmavit. En viri candidissimi, morborum & curationum historici accuratissimi, verba! (constit. epid. Taurin. a. 1723. p. 66. sq.) “*Equidem vno Peruuiano cortice (is scilicet erat præstantius auxilii genus) tum, quæ primo illuxerant, intermittentes febres, tum ab iis orras, aut iis analogas ceteras, quæ caput passim extulerant, subigi penitus, nec reuiuiscere amplius memini, congrua quidem dosi, tum debito more, administrato. Vere aureus arbore ramus, qui, furente sparsis quaquaversum fluctibus torrente, procellæ imperum sisteret, excandescens succos compesceret, vimque morbi retunderet ac cobiberet. Vere polychrestum, & prope dixerim diuinum remedium, cui utinam simile quidpiam ad alios morbos habere mus. Vir cl. FRANC. TORTI me minus olim doctè sentientem de hoc admirabili febrifugo, imo forsàn & iniuriose nimis de illo locutum, utpote qui in verba magistri omnino iurabam, dignatus est omnibus beneuolentiæ signis complecti; quo tandem*

„tum propriis obseruationibus edoctus ipse, tum ingenti ratio-
 „num pondere conuictus, quibus laudatus vir corticis innocenti-
 „am aduersus quosdam meticulosos, vel præiudiciis imbutos, qui-
 „bus (pauci sint licet) suspectus etiamnum redditur china chinae
 „usus, tuetur, errorem ipse meum agnouerim ac ultro fatear
 „modo. Quædam scilicet laudis pars est, errasse aliquando, con-
 „fiteri errorem, inque viam reduci.“ Deinde postquam in-
 „geniosam suam theoriam de febrium eiusmodi epidemia-
 „rum, nostris illis, quæ scribendis obseruationibus de febribus lo-
 „cum dederunt, plane similitum, causis declarauit, & historias
 „variorum ægrotorum cortice curatorum, e quibus vnus
 „soporosus erat, recensuit, aliquam etiam historiam ægri
 „omisso cortice pereuntis, „plerosque, ait, huiusmodi casus re-
 „censere possem, quibus denegatus cortex, aut dimissus idem,
 „cum adhuc largiore illum dosi exhibere opus erat, rem permi-
 „sit in deterius abire. Ut ut enim vesicantia & sanguinis mis-
 „sio, quæ duo haud diffiteor tutiora existisse hac constitutione
 „post corticem præsidia, (in iis potissimum febribus, quæ acuta-
 „rum indolem emulabantur) viderentur recta aduersus morbi
 „genium pugnare, ut & repetita diluentia ac fatus, quorum ea-
 „dem ferme ratio: ea tamen nihil, aut vix parum quidem, nisi
 „vna cortex administraretur, aduersus morbi causam profece-
 „runt, quæ id namque præsidii efflagitabat, quo vegetior chylus,
 „vegetiore hinc quoque facto solido, imperuia viarum facili mar-
 „te peruadere, imosque recessus adire posset, vno verbo, pro-
 „perantia ad stasim seu ad concretionem liquida, deficientia hinc
 „pariter solida, fluorem illa, hæc vim ac robur amissum reci-
 „perent, ad stasim utraque æquilibrii leges regrederentur, vin-
 „dicarentur ab infarctu glandulæ, expedirentur ab obstructioni-
 „bus vie, præcaueretur suprema, quæ imminebat, iactura: quod
 „vnum sperandum erat a cortice. Equus indomitus & effrenis

„quan-

„quandoque est febris. Ab eo hominis vita trahitur, velut cur-
 „rus, quo fata simant. Medicus moderator est, aurigæ instar lo-
 „ra tenens. Si vulgari utatur hic methodo in curatione febris,
 „id aget tantum, vel studebit agere, ut medium furens equus te-
 „neat iter, ne in foveas hinc inde paratas obliquus feratur, cur-
 „rumque, vel hominem, perdat; non vero impediet, quin cursum
 „suum equus expleat, usque quo illi suppetunt vires, & furor:
 „non sine gravi metu, quod, dum

„ Fertur equis auriga, nec audit currus habenas,
 „offendat ille tandem ad obicem aliquem, ad quem allisa male
 „consistens facile frangatur machina. Quod si china china uta-
 „tur medicus, id aget, ac si retracto magistra manu convenien-
 „ter fræno, equum vi sistat, aut retrogradum faciat, & hoc
 „pacto totius incerti cursus declinet pericula. Plerosque utique
 „casus recensere possem ægrotantium, quibus male cessit res, siue
 „ludens adhuc tertianario circuitu febris derepente in acutam
 „transierit, siue haud deleto morbi fomite in lentam abierit,
 „quod utrumque discrimen eludere erat, exhibito opportune cor-
 „rice.“ Huius ceterorumque plurimorum ab errore, ex-
 „perientia duce, redeuntium, & in remedii, quod contemse-
 „rant, laudes æquas effusorum exempla, si nolit sequi cl.
 GOELICKIUS, limitare forsan ipsum aliquo saltim modo
 docebit vir præstantissimus, sententiarum STAHLIANA-
 RVM defensor acris, b. GOHLIVS, qui hanc ipsam in
 rem in *medic. clinic. & forens.* p. 609. professus est, non esse
 pertinaciter iurandum in verba magistri; docebit limitare ipse
 STAHLIVS magister, cum asleclis plerisque & doctissimis;
 docebit denique limitare, si non propria, saltim aliena ex-
 perientia, & ratio ac prudentia propria, quamprimum
 vela animi affectuum ab ista remoueri patietur.

Finio hisce scriptiunculam hanc, atque ita, nisi

quid noui, vniuersæ cum cl. GOELICKIO controuersia
 coronam impono, de tuo, vir illustris, omniumque, qui
 me norunt, omnium denique eruditorum & sapientum
 non præiudicantium iudicatione securissimus. Ignosce lu-
 cubrationem hanc apologeticam, ad TE datam, fiducia in
 TE, in iudicium tuum, tuamque beneuolentiam, meæ!

Vale, atque ordinis medici & nostrum decus esse diu
 diuque perge! Scribebam Hannoueræ
 d. xxv. Maii. a. cl. l. ccxxxv.

CORRIGENDA.

pag. 7. lin. 24. pro largus leg. largius pag. 8. lin. 12. pro bis leg. bipertita

pag. 9. lin. 5. leg. aliquantulum

p. 12. lin. 13. leg. examinari

p. 13. lin. 28. leg. renumque

p. 16. lin. 8. leg. transitus lin. 9. leg. sufflaminetur

pag. 26. lin. 4. post introduximus, add. Dedimus bis in die, cum magna efficacia,
 non nisi granum vnum & semis, duo, tria, continuato per plures hebdomades vsu,
 additis, pro re nata, aliis. Maiorem enim sulfuris antimonii dosin facile vomitum,
 calomelitis continuati saluam ciere, inter nostrates dudum experti sumus.

p. 27. lin. 15. leg. pertinaciores lin. 16. del. biles

